

отъ манджуритѣ, готови да хвърлятъ човала съ детето въ гроба, да го развържатъ и да ми покажатъ покойника.

Манджуритѣ съ очудване ме гледаха. Явно бѣ, че тѣ не желаеха да сторятъ това.

Тукъ съмъ длъженъ да забележа, че манджуритѣ и до сега не признаватъ европейската медицина и се придържатъ къмъ своята стара китайска медицина съ разни баяния и заклинания.

Разбира се, че моятъ дългъ на лѣкаръ не ми позволяваше да гледамъ спокойно погребението на живъ човѣкъ. Азъ си плюхъ на ржетѣ и съ стиснати юмруци съ хвърлихъ върху манджуритѣ. Неочаквайки подобни действия, тѣ оставиха човала и се разбѣгаха на различни страни.

Азъ развързахъ човала и намѣрихъ въ него силно изтощено дете, което бѣше изгубило съзнание.

Домъкнахъ го въ своята квартира и го приведохъ въ съзна-
ние. Детето страдаше отъ една обикновена вътрешна болестъ.
Благодарение на бѣрзата помощъ, то още на петия денъ почна
да ходи, а подиръ седмица съвсемъ оздравѣ.

Следъ този случай не ще и дума, че не само родителите на детето, но и всички други жители наоколо повѣрваха въ европ-
ейската медицина и почнаха да се отнасятъ съ уважение не само
къмъ мене, но и къмъ всички други японски лѣкари.

(Прев. К. Г.)

Подлостъ.

Неотдавна единъ селянинъ ми разказа следното:

„Хрумна ми веднажъ глупавата мисъль да продамъ баши-
ното си наследство и купя другъ, по-голѣмъ имотъ въ близкото
село. Съобщихъ това на единъ мой съседъ, когото считахъ за
добъръ, изпитанъ приятелъ.

Двама съ него отидохме да видимъ имота. Разгледахме го-
рата, обходихме ниви, ливади и др. и, доколкото разбирахме,
опредѣлихме приблизителната стойност на имота. Дойдохме до
заключение, че ако може да се купи до 200 хл. лева, добре е.

На другия денъ отидохъ при продавача. Азъ останахъ изу-
менъ, кога узнахъ отъ последния, че моятъ съседъ още въ сѫщата
вечеръ, кога сме разглеждали имота, купилъ той имотъ. Ку-
пилъ го, за да го препродаде, защото виждалъ, че ще изкара
добра печалба. Разбира се, моятъ съседъ е постъпилъ умно и
хитро; но за жалостъ — подло“.